

Ad § 2, nr. 23

**Cancellie-Pl. af 14. oktober 1828 om
Adskilligt, der vedkommer den ved det
mosaiske Troessamfund i Kjøbenhavn
ansatte Præst**

Forskriften indeholder 7 paragraffer, men alene §§ 1, 2, 4, 5 og 7 foreslås bevaret.

§ 1. Uagtet fornævnte Præst, saalænge der ei, i Overensstemmelse med Anordn. 29 Mart. 1814 § 10, ere ansatte Præster ved de mosaiske Meenigheder her i Riget udenfor Kbhvn, ikke fører det sammesteds bestemte Navn af øverste Præst, skulle dog alle Catecheter, som ere eller maatte blive ansatte ved det mosaiske Troessamfund i Danmark, saavel i Kbhvn som i Provindserne, i deres Embedsførelse staae under hans Tilsyn.

§ 2. Alle i Kbhvn forefaldne ministerielle Forretninger hos den mosaiske Religions Bekiendere, saasom Vielser og hvad der i Anledning af Skilsmisser bliver efter de mosaiske Love at foretage, tilfalde Præsten; hvorimod Vielser, som forefalde hos den mosaiske Troes Bekiendere i Sieland, men udenfor Hovedstaden, blive at forette af den ved bemeldte Troessamfund her i Staden ansatte Catechet. I øvrigt bliver, i Forbindelse med Anord. 29 Mart. 1814 § 17, de i Fr. 30 Apr. 1824. § 3 givne Forskrifter, forsaavidt de ere anvendelige paa Bekiendere af den mosaiske Troe, at iagttage inden nogen Vielse i Troessamfundet maa forrettes; ligesom Præsten, i Overensstemmelse med førstnævnte Anordn. § 7, ikke maa iværksætte nogen Skilsmisse imellem Ægtefolk, inden deres Ægteskab ved Dom eller Resolution er aldeles ophævet i Overensstemmelse med Landets almindelige Love.

§ 3. Den ved det mosaiske Troessamfund i Kjøbenhavn ansatte Catechet haver at afholde den i ovenmeldte allerhøieste Anordning af 29de Marts 1814 §. 14 befalede Religionsprøve og modtage den dermed forbundne Troesbekjendelse og religiøse Løfte, saalænge indtil Præsten, der ikke endnu er det danske Sprog mægtig, efterat have erhvervet den dertil fornødne Sprogkundskab, som hans Majestæt har paalagt ham inden en vis Tid at forskaaffe sig, overtager sig bemeldte Forretning, under den i saa Henseende foreskrevne Bestemmelse.

§ 4. Menigheden skal for Fremtiden have sin, i Overensstemmelse med Reglementet af 29de Juli 1814 indrettede, Skolecommission, bestaaende af Præsten i Forbindelse med nogle verdslige Medlemmer af Menigheden, der udnævnes af den Kgl. Direction for Almue- og Borger-Skolevæsenet i Kbhvn, men hvortil Repræsentanterne have at forslaae nogle gode og duelige Mænd for Directionen. Repræsentanterne ville saaledes blive at fritage for de dem ved allerhøieste Resolution af 17de August 1813 indtil videre paalagte Pligter med hensyn til Menighedens Skolevæsen.

§ 5. Ligesom Præsten haver, paa Forlangende, mundtligen at besvare alle Spørgsmaale angaaende Cermonialloven, samt at examinere og authorisere Schechtere, samt ellers at iagttage det Fornødne med Hensyn til Cermonialloven, saaledes tilfalder det ham og skriftligen, paa Forlangende, at besvare Spørgsmaale ang. den jødiske Ret, forsaavidt samme, uagtet Bestemmelserne i Anordn. 19 Mart. 1814, kan komme i Betragtning, samt oversætte Documenter, affattede i det jødiske Sprog.

§ 6. Uagtet der hører til hans Embede at overvære Eedsfæstelse af Parter og Vidner, der bekjende sig til den mosaiske Troe, og i Overensstemmelse med Forordningen af 15de September 1747, eller de Forskrifter, som derom allernaadigst maatte blive givne, at bestyre de til Eeden hørende Ritus m. v., bliver dog denne Forretning at udføre af Catecheten, saalænge indtil den nu allernaadigst ansatte Præst har erhvervet den fornødne Færdighed i det danske Sprog.

§ 7. Skøndt der er tillagt Præsten en passende Løn af Menighedens Kasse, skal han dog være berettiget til at modtage det Offer, som Menighedens Medlemmer, af egen god Villie, yde ham, men uden at nogen dertil kan ansees pligtig. Fremdeles er han berettiget til at oppebære Betaling for Vielser, saa og for at afholde den befalede Religionsprøve, samt modtage den dermed forbundne Troesbekjendelse og Religionsløfte, og dertil forberede Ungdommen, naar han, i Medhold af §. 3, i sin Tid overtager denne Forretning; dog bør Betalingens Størrelse i begge disse benævnte Tilfælde stedse overlades til Vedkommendes fri Villie, og de, der mangle Evne til at betale noget, bør være aldeles frie. Endvidere nyder han Betaling for de i § 5 om-